

EAE HEB 4

SESSION 2020

**AGREGATION
CONCOURS EXTERNE**

Section : HEBREU

TRADUCTION : THÈME et VERSION

Durée : 6 heures

L'usage de tout ouvrage de référence, de tout dictionnaire et de tout matériel électronique (y compris la calculatrice) est rigoureusement interdit.

Le thème et la version sont à rédiger sur des copies distinctes

Si vous repérez ce qui vous semble être une erreur d'énoncé, vous devez le signaler très lisiblement sur votre copie, en proposer la correction et poursuivre l'épreuve en conséquence. De même, si cela vous conduit à formuler une ou plusieurs hypothèses, vous devez la (ou les) mentionner explicitement.

NB : Conformément au principe d'anonymat, votre copie ne doit comporter aucun signe distinctif, tel que nom, signature, origine, etc. Si le travail qui vous est demandé consiste notamment en la rédaction d'un projet ou d'une note, vous devrez impérativement vous abstenir de la signer ou de l'identifier.

Tournez la page S.V.P.

VERSION

שלושה דברים היו לה לדורה בעולמה : מוסיקה, ספרים ומכתבים. שניים ראשוניים – בכורסתה, ושלישי – בכסא הזקוף שלכתיבה ; שניים ראשוניים – בינה לבין עצמה, ושלישי מקשרה אל העולם החיצון. דורה מעולם לא אהבה את העולם החיצון. מלא היה אויבים. וסכנות. ואכזריות. השואה רק אישרה הרגשה זו שאתה גדלה ובגרה בטרם סופה. אך אפילו אשה כדורה זקוקה למגע עם החוץ, וזאת עשתה באמצעות הדואר. טלפון שהתקינה בדירתה, אחר שנים של ציפיה רגוזה, נותר אילם. לבנוניתו צעקה בדידות. אלמלא כמה צלצולים של טעות במספר, שריגשו אותה עד התנשמות, היה נשאר בבתוליו. בכתב ידה הרהוט הכינה רשימת מספרים לצדו : הרופא, המשטרה, מכבי-האש, מוניות צפון, מגן-דוד-אדום, מכולת גמליאל, איריס חנות-פרחים, בית-הבראה בזכרון. פעם בשבוע היתה מאבקת את הטלפון, מקשיבה לצליל החיוג ומחזירה את השפופרת למקומה, מרוצה (וכמו מופתעת) שזה פועל. טוב שיש טלפון. ובינתיים יש מכתבים. זולים מן הטלפון. וניתנים לשמירה. ולקריאה חוזרת.

היתה מקבלת מכתב כנערה הפותחת לאהובה. בודקת מאחור מי הכותב, נוטלת סכין עץ ומחדירה חודו אל הפינה השמאלית – המעטפה מוטלת על גבה – ופותחת אט-אט, מנחשת (וכמעט מלחשת) מה ייאמר בו במכתב. קריאה ראשונה, חטופה. בולענית. אחר-כך מניחה היא את המכתב פתוח על השולחן, משקולת נחושת על גבו, "שלא יברח" מחייכת היא בינה לבינה, ומכינה לעצמה כוס קפה. הקריאה השנייה, על כוס קפה-בחלב, היא כבר דו-שיח עם הכותב. שפתיה נעות. גם אצבעותיה. וממילא מתחילה התשובה להבשיל בראשה. כפרי המתחמם ומתמלא לאור השמש. קוראת היא בלחישה רמה. קוראת ולוגמת, לוגמת וקוראת. והכותב ניצב לנגד עיניה, פעמים כפי שראתה אותו בפעם האחרונה, פעמים כפי שהיא משערת שהוא נראה עתה, אחר שנים ארוכות.

יש שהיא נזקקת לתמונה של הכותב, ואינה מתחילה לענות בכתב בטרם ניהלה שיחה עם התצלום, זכוכית-מגדלת בידה הצמוקה, מאמצת עיניה וזכרונה ודמיונה הניזון-מן הזכרונות. וזאת בעיקר כשבא מכתב מן הקרובים ביותר, כגון גיסה, היחיד שנותר ממשפחת בעלה הענפה – אוסטיידן רעשנים ומרובי-צאצאים שעשו כל שביכולתם להיטמע בתרבות הגרמנית המערבית ; וכגון אותו נער ביישן מן הגמנסיה הקלאסית שהפך רווק זקן, אפשר בגללה. פרופסור באוניברסיטה אמריקאית במערב-התיכון. כשנישאה לוויילי הגיע זה, סמוק ומרתית וממצמץ, עם אוריגינאל של מאקס בקמאן, שעלה לו בוודאי הון, בידיו. איפה הציור היום. תלוי בביתו של איזה אקס-קצין. הנאצים הללו היה להם יחס לאמנות. לא יחס, תאוה. שוד תמונה כאונס אשה.

אמנון שמוש – אתי מלבנון (קשר מכתבים), הוצאת הקיבוץ המאוחד (1980)

THEME

Le dimanche 28 juin, en milieu d'après-midi, Jed accompagna Olga à l'aéroport de Roissy. C'était triste, quelque chose en lui comprenait qu'ils étaient en train de vivre un moment d'une tristesse mortelle. Le temps, beau et calme, ne favorisait pas l'apparition des sentiments appropriés. Il aurait pu interrompre le processus de déliaison, se jeter à ses pieds, la supplier de ne pas prendre cet avion ; il aurait probablement été écouté. Mais que faire ensuite ? Chercher un nouvel appartement (le bail de la rue Guynemer s'achevait à la fin du mois) ? Annuler le déménagement prévu pour le lendemain ? C'était possible, les difficultés techniques n'étaient pas énormes.

Jed n'était pas jeune, il ne l'avait à proprement parler jamais été ; mais il était un être humain relativement inexpérimenté. En matière d'êtres humains il ne connaissait que son père, et encore pas beaucoup. Cette fréquentation ne pouvait pas l'inciter à un grand optimisme, en matière de relations humaines. Pour ce qu'il avait pu en observer l'existence des hommes s'organisait autour du *travail*, qui occupait la plus grande partie de la vie, et s'accomplissait dans des organisations de dimension variable. A l'issue des années de travail s'ouvrait une période plus brève, marquée par le développement de différentes pathologies. Certains êtres humains, pendant la période la plus active de leur vie, tentaient en outre de s'associer dans des micro-regroupements, qualifiés de *familles*, ayant pour but la reproduction de l'espèce ; mais ces tentatives, le plus souvent, tournaient court, pour des raisons liées à la « nature des temps », se disait-il vaguement en partageant un expresso avec son amante (ils étaient seuls au comptoir du bar *Segafredo*, et plus généralement l'animation dans l'aéroport était faible, le brouhaha des inévitables conversations ouaté par un silence qui semblait consubstantiel à l'endroit, comme dans certaines cliniques privées). Ce n'était qu'une illusion, le dispositif général de transport des êtres humains, qui jouait un rôle si important aujourd'hui dans l'accomplissement des destinées individuelles, marquait simplement une légère pause avant d'entamer une séquence de fonctionnement à capacité maximale, lors de la période des premiers grands départs. Il était cependant tentant d'y voir un hommage, un hommage discret de la machinerie sociale à leur amour si vite interrompu.

Michel Houellebecq, *La carte et le territoire*, Flammarion (2010)

INFORMATION AUX CANDIDATS

Vous trouverez ci-après les codes nécessaires vous permettant de compléter les rubriques figurant en en-tête de votre copie.

Ces codes doivent être reportés sur chacune des copies que vous remettrez.

► **Thème :**

Concours	Section/option	Epreuve	Matière
EAE	0428A	104A	0329

► **Version :**

Concours	Section/option	Epreuve	Matière
EAE	0428A	104B	0330